

# O VOLCÁN

Damian Kocur, 2025

# 1592

ESTREA EN NUMAX: 13.03.2020 | V.O.S.E. | +18

Unha familia ucráína está a gozar dos seus últimos días de vacacións en Tenerife. Ignoran completamente que a súa vida dará un xiro inesperado cando chegan ao aeroporto e infórmanlles que o seu voo foi cancelado: Rusia invadiu Ucraína. Atrapados na illa, a familia de turistas pasa de converterse da noite para a mañá en refuxiados.

«Un exercicio cinematográfico extremadamente interesante e arriscado do que o director non só sae airoso senón con nota alta»

Toni Vall, CINEMANÍA



## Entrevista con Damian Kocur: «Calquera de nós pode pasar de ser un turista a un refuxiado da noite para a mañá»

Por José López Pérez

**Como xurdiu a idea da película?** A idea xurdiu tras ler un artigo nun xornal. O artigo describía os primeiros días dunha película de guerra desde a perspectiva dunha familia ucráína que pasaba as vacacións lonxe do seu país. Despois, investiguei a fondo buscando persoas con experiencias similares, en situacións nas que non podían regresar aos seus fogares. Moitas escenas da película están inspiradas nestas historias.

**Paréceme un acerto a elección de Tenerife, illa que coñezo ben, como lugar onde se desenvolve a acción.** Coñezo Tenerife moi ben; pasei moitas vacacións alí, e a localización da illa e o propio volcán Teide parecéronme ideais. Ademais, Tenerife acolle o entroido máis grande despois do de Brasil en febreiro. Pareceume moi impactante que, mentres algunhas persoas vivían unha traxedia, outras simplemente se divertían.

**Moitas escenas destilan verdade.** Moitas das escenas da película foron froito da observación e a improvisación. Tamén tento traballar con actores non profesionais, pero neste caso, os pais foron interpretados por actores profesionais. Gústame observar ao meu ao redor e extraer da realidade que me rodea elementos que acheguen veracidade ás miñas ficcións.

**Como foi a elección do elenco?** Os catro protagonistas están magníficos. O proceso de rodaxe foi moi intenso porque, por motivos económicos, vímonos obrigados a rodar todas as escenas en 20 días. Con todo, o maior reto foi traballar cunha nena. Aínda que me encanta traballar con elas, a miúdo require un enfoque e unha preparación diferentes. Sofía converteuse nunha heroína natural para min en canto a coñecín en Kiev un ano antes. Tiña moita sabedoría e sensibilidade, e de feito non é moi diferente do personaxe que interpretaba. Mantívose fiel a si mesma fronte á cámara, e iso foi crucial para min.

**Outro dos puntos fortes do guión é que non se fala de política, senón de sentimentos e emocións.** Non son ucráino, a súa guerra non é a miña, así que non me sinto co dereito moral de presentala literalmente: mostrando o sufrimento da xente, os efectos físicos da guerra, como a morte ou a destrución de cidades. Decidín contar a historia nesta película desde a perspectiva de persoas que non se ven directamente afectadas porque están de vacacións. Do mesmo xeito que no resto de Europa, só nos decatamos dela a través dos medios de comunicación.

Desafortunadamente, son realista e, na miña opinión, a guerra non vai rematar axiña e vaise converter nun conflito maior. Todos vivimos baixo un volcán que podería entrar en erupción nun futuro próximo. Por iso vexo esta película como unha historia sobre como calquera de nós pode pasar de ser un turista a un refuxiado da noite para a mañá.

Publicado en [nosolocine.net](https://nosolocine.net)